

deraf kan ikke udledes nogen Pligt for Lands-
thinget til at tage Finantsloven netop, som den
er, thi det er ikke Landstingets Pligt. Det er
Landstingets Pligt at overveie, hvad der stemmer
med dets Overbevisning og Samvittighed, og det
er Landstingets Pligt at bestrebe sig for at
blive enig, men Enigheden maa aabenbart hero
paa vor frie Billie, ligesom Folkethinget af sin
egen frie Billie har givet Finantsloven, som den
er. Der staar intet Sted i Grundloven, at Lands-
thinget kun skal have en korrigerende eller kon-
trollerende — jeg tror, at det var det Ord, der
blev brugt — Indflydelse paa Finantsloven. Det
Gneste, der er høvdet for Folkethinget, er det, at
Finantsloven først skal behandles i Folkethinget,
og derved gives der det naturligvis Leilighed til
en nøiere Indgaaen paa de Poster, som fortrinns-
vis drage Opmærksomheden paa sig; men der lig-
ger der ingenlunde den Fordring til nærværende
Thing, at det stadig skal lade Finantsloven pas-
sere, som den er, uden at gjøre sin afvigende
Mening og Billie paa de Punkter, hvor der er
en saadan, gjældende. Nu vil jeg imidlertid for
mit eget Vedkommende sige, at, ligesom den høit-
ærede Regjering ikke har fundet sig foranlediget
eller tvungen til at stille noget Ændringsforslag,
saaledes tror jeg heller ikke, at de Forandringer,
som man fra dette Things Majoritets Synspunkt
kunde ønske i den, ere saa paatrængende nødven-
dige, at det var nødvendigt at gjøre dem; men
der savnes en Udgiftspost, som paa ingen Maade
kan savnes, hvis den ikke kommer tilstede ved en
særlig Lov. Den ærede 1ste Landstingsmand
for 9de Kreds (N. Rasmussen) erindrede os om,
at en saadan særlig Lov idag var forelagt i
Folkethinget, og den er jo ogsaa bleven omdelt
til os, og det ærede Medlem for 7de Kreds
(Hauerlev) mente, at vi maatte tro, at den og-
saa vilde blive til endelig Lov, og at den vilde
komme fra det andet Thing i en saadan Skikkelse,
at vi kunde tage den her. Men paa det ærede
Medlems Tro kan Landstinget ikke saaledes ube-
tinget stole. Det ærede Medlem kan jo umulig
med Sikkerhed vide Noget derom, og i dette Til-
fælde er Finantsloven i Landstingets Haand et
Vaaben, som Landstinget efter min Mening bør
bruge. Inden denne særlige Lov er vedtagen, bør
Landstinget ikke give Finantsloven fra sig; thi
dersom de lavere Lønnede Embedsmænd ikke fik
det Tillæg, som de nu i en Række af Aar have
havt, — og det er mig aldeles ligegyldigt, enten
man kalder det for Dyrtidsstillæg eller midlertidigt
Tillæg, det er og bliver det Samme, naar det er
givet, at de i høi Grad trænge dertil — vil det,
og med fuld Føie, vække almindelig Misfor-
nøielse over hele Landet. Inden dette Tillæg er bragt
tilveie, bør Landstinget ikke give Finants-
loven ud af sine Hænder. Om det ved en For-

kastelse af det i det andet Thing forelagte Lov-
forslag vil finde sig foranlediget til at sætte Til-
lægget ind paa Finantsloven, om det vil foretage
andre Forandringer, skal jeg ikke tillade mig at
foregribe, men min uskravelige Mening er, at,
saalænge den til os idag omdelte Lov om Lønnings-
tillæg til Embedsmændene ikke er vedtagen i det
andet Thing i en for os antagelig Skikkelse, saa-
længe bør Finantsloven ikke udgaa fra nærværende
Thing.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig,
sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstem-
ning, hvorved:

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling
vedtoges enstemmig med 48 St.

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaa Ned-
sættelsen af et Udvalg paa 15 Medlemmer.

N. Rasmussen: Jeg skal med et Par
Ord begrunde, hvorfor jeg agter at stemme mod
dette Forslag. Det er jo sædvanmæssigt i Lands-
thinget, at, naar der ikke foreligger nogen meget
stærk Anledning til anden Fremgangsmaade, har
Landstinget altid havt den Opfattelse, at det
saa meget som muligt skulde indskrænke sig til at
gjøre Finantslovsforslaget antageligt. De Fordrin-
ger, der ere fremkomne om Forandringer i Finants-
loven, ere meget faa, bestemt nok betegnede og
skikkede til ligesom uden anden Diskussion eller
Overveielse at stilles som Ændringsforslag, og
Finantsloven behøver jo ingenlunde at forhaste sig,
fordi den ikke gaar i Udvalg. Det gjorde heller ingen
Ting, at den gik i Udvalg, naar den Fristelse ikke
var tilstede, at et Udvalg med et meget stort
Antal Medlemmer let fristedes til at stille Æn-
dringsforslag. Det maa dog være Meningen, naar
et Udvalg skal nedsættes, at det ogsaa skal bestille
en Smule, men er det Meningen, som jeg antager
det er, at det kun skal overveies, om der skal
stilles Forslag paa et Par enkelte Punkter, saa
mener jeg, at det trænger til ingenfomhelst Over-
veielse i et Udvalg. Efter gammel Tradition og
Sik og Brug i Landstinget vil jeg derfor ikke
stemme for Udvalgs Nedsættelse.

Bloug: Jeg fastholder mit Forslag.

Carlson: Jeg agter at stemme for det For-
slag, der er fremkommet. Det er i Grunden
ikke specielt i det foreliggende Forslag, at jeg har
fundet tilstrækkelig Grund til at fordre et Udvalg
nedsat, skjøndt jeg indrømmer, at der dels er
Mangler, dels Bestemmelser, jeg ikke kan ønske,